

Grund til at bibeholde samme. Jeg vil indrømme, at naar det sidste Punktum bortfalder, vil det første Punktum, selv uden Ændring, være mindre betænkeligt; men jeg troer dog, at man desuagtet gjør forsigtigt i at vedtage de foreslaaede Ændringer, hvoriblandt navnlig er en Bestemmelse, som forekommer mig aldeles hensigtsmæssig, og som den høitærede Minister naturligtviis uden videre kan forbigaae, hvis Ændringsforslaget ikke vedtages; det er den, at Tilladelsen skal knyttes til en bestemt opgiven Linie, Noget man, saavidt jeg skjønner, idetmindste kan forlange og tør ønske, men at det bliver iagttaget, har man ingen Sikkerhed for, naar ikke Ændringsforslaget vedtages. For saavidt den høitærede Minister har meent, at det var aldeles overflødigt at bestemme Noget om, hvilke Erklæringer og Forslag der skulle indhentes, da er det ganske vist, at der i Reglen indhentes mange Erklæringer, og maaskee undertiden overflødige Erklæringer, men det forekommer mig, at det ikke kan staae, at Loven selv paapeger nogle af dem, der nødvendigt skulle indhentes, da man veed, at det ved Siden af Omhyggeligheden for at indhente Erklæringer ikke har været uden Exempel, at der er indhentet Erklæringer fra dem, hvis Erklæringer efter almindeligt Begreb ikke behøvedes, medens Erklæringer, der efter den almindelige Mening maatte ansees fortrinnsviis nødvendige, ere forbigaaede. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale det principale Forslag, og hvis dette ikke kan vedtages, at man da idetmindste vil gaae ind paa de subsidiaire Forslag.

Thalbitzer: Jeg kan godt fatte, at de ærede Landsthingsmænd, der danne Udvalgets Fleertal, have nogen Betænkelighed og ere noget ængstelige ved at give deres Munde til de her paatænkte Foranstaltninger. Jeg har oplevet noget lignende, da jeg var Medlem af den Commission, der skulde mægle til Expropriation til Jernbanen fra Kjøbenhavn til Roeskilde. Der var dengang en almindelig Ængstelse for Jernbanen i Almindelighed og for Locomotiverne i Særdeleshed. Enhver fatte sig imod at afgive Jord til Banen, da de meente, at de derved vilde blive ruinerede. De troede, at de saa ikke kunde komme uden-

for en Dør med deres Heste, eller faae deres Heste og Køer til at græsse paa Markerne, saa at der var en almindelig Misstemning. Naar de ærede Herrer, der danne Fleertallet, saaledes som jeg saa godt som daglig kom i Berøring med Jernbanen, vilde de ikke have den Frygt og have fremsat Forslag til saamange Forsigtighedsregler; de skulde blot f. Ex. vide, hvor let det er at vænne Heste til at passere Locomotivet, og der er ingen Grund til at troe, at en Hest vil blive mere sty for et Locomotiv, der løber paa en almindelig Vej, end for et Locomotiv paa en Jernbane. Første Gang en Hest seer et saadant Locomotiv, kan det vel være, den bliver noget sty, men efterhaanden, som den seer det, vil Frygten tabe sig, og tilsidst vil den aldeles forsvinde. Der er desuden saamange andre Ting, hvor Hurtigheden ikke er nær saa fremtrædende, som Heste kunne blive bange for. Vi see jo f. Ex. her i Kjøbenhavn ofte, at Heste kunne blive sty for en Omnibus eller endog for en almindelig lukket Vogn. — Jeg har, som sagt, erfaret, at det er saagodt som aldrig, at Heste, naar de blot et Par Gange have seet Locomotivet, blive bange derfor, og jeg troer derfor ikke, at disse Forsigtighedsforholdsregler ere nødvendige. Det er derhos min Overbeviisning, at den Deel af Udvalgets subsidiaire Forslag, der gaaer ud paa, at Sogneforstanderskaberne skulle give deres Munde til saadanne Locomotivers Benyttelse paa Biveiene, er mindre velbegrundet. Vi havde saamæn aldrig her i Danmark faaet Jernbaneanlæg, hvis Forordningen af 5te Marts 1845 havde indeholdt en saadan Bestemmelse; thi, saavidt jeg kjender til Forholdet, vilde Sogneforstanderskaberne alle have sat sig derimod. At de skulde høres, kunde endda gaae an; men jeg kan ikke nægte, og dertroer jeg ogsaa at finde Medhold hos Regjeringen og navnlig hos den ærede Indenrigsminister, at det, at indføre en saadan Bestemmelse som den foreslaaede, vilde være det Samme som at staae hele Loven ihjel. — Jeg kan ikke Andet end stemme for Lovforslaget, som det vedtoges ved sidste Behandling. Jeg troer ikke, at der er den allermindste Grund til Frygt, da der i den Bestemmelse, der findes i Lovens § 2, at der nemlig skal tages Hensyn saavel til den offentlige Sikkerhed som til Pri-